

מ"ת 54794/08/16 - מדינת ישראל נגד אבישג חוגי

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 54794-08-16 מדינת ישראל נ' חוגי(עצור בפיקוח)
תיק חיצוני: 11714/2012

בפני כבוד השופט זיו אריאלי
מבקשת מדינת ישראל
נגד אבישג חוגי (עצורה בפיקוח)
משיבה

החלטה

1. בהחלטתי מיום 6.12.16 הוריתי כי המשך מעצרה של המשיבה יהיה בפיקוח אלקטרוני בבית הוריה בנהריה, ובפיקוחם (וכן בפיקוח מפקחים נוספים). עוד הוריתי לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינה.
2. תסקיר כאמור הוגש ביום 27.2.17. שירות המבחן על מצבה הרגשי של המשיבה, הטיפולים אותם היא מקבלת (רפואיים ואחרים). שירות המבחן המליץ, כדי לאפשר למשיבה ולמפקחים עליה להקטין את חווית הלחץ והקושי הרגשי אותם הם חווים - לקבוע "חלון פיקוח" יומי בשעות הבוקר, במסגרתו תוכל המשיבה גם לבצע חלק מהבדיקות הרפואיות.
3. במהלך הדיון בפני עתר ב"כ המשיבה, לאור האמור בתסקיר להתיר למשיבה לצאת ממקום המעצר ל"חלונות התאוררות" בין השעות 07:30-12:30 ובין השעות 15:30-19:00. לטענת ב"כ המשיבה, התגלו בעיות רפואיות המצדיקות קבלת טיפולים רפואיים שונים. בנוסף נטען כי המשיבה לא הפרה את תנאי מעצרה, ולאור מעצרה הממושך - קהה גם החשש להימלטות מאימת הדין.
4. המבקשת מתנגדת ל"חלונות התאוררות". בדיון בפני טענה ב"כ המבקשת כי המשיבה **עצורה** בתנאי פיקוח אלקטרוני, ולעובדה זו יש השלכה גם על נושא "חלונות התאוררות". הטעמים ל"חלונות התאוררות", כמפורט בתסקיר שירות המבחן - אינם עולים בקנה אחד עם לשון החוק ותכליתו. בנוסף, נטען כי "חלונות התאוררות" המבוקשים מרוקנים מתוכן את משמעות **המעצר** בפיקוח אלקטרוני. ב"כ המבקשת עמדה על כך שרוב בקשותיה הנקודתיות של המשיבה לצאת ממקום מעצר הבית, למטרות שונות - נענו בחיוב על ידי המבקשת.
5. לאחר שעיינתי בתסקיר שירות המבחן ושמעתי את טענות הצדדים, סבורני כי אין מקום לקבל את

המלצת שירות המבחן, ואין להתיר למשיבה "חלונות התאווורות" ממקום מעצר הבית.

6. בהחלטתי מיום 29.9.16 קבעתי, כי המשיבה פעלה לכאורה על פני תקופה לא קצרה, באופן מתוחכם ומניפולטיבי, תוך שהיא נוטלת מהמתלוננים - עימם הייתה לה היכרות מוקדמת - כספים רבים. עוד קבעתי כי מעשיה הלכאוריים של המשיבה עלולים לסכן את בטחונו של אדם ואת בטחון הציבור, בשים לב לשיטתיות, לתחכום ולהיקף העבירות שביצעה לכאורה המשיבה [השווה בש"פ 5431/98 **פרנקל נ' מדינת ישראל**; בש"פ 412/07 **אבו קרינאת נ' מדינת ישראל**; בש"פ 7161/00 **מדינת ישראל נ' רחלין**; בש"פ 6422/07 **טאייב נ' מדינת ישראל**]. בעניינה של המשיבה, אף מתווספת עילת מעצר בעלת משקל, בדמות חשש להימלטות מאימת הדין. המשיבה כאמור יצאה מן הארץ בשנת 2011, כשהיא מותירה אחריה את המתלוננים ללא כספם וללא יכולת להיפרע ממנה. המשיבה חזרה לישראל שלא מרצונה, אלא לאחר הליכי הסגרה ממושכים. המשיבה נישאה בחו"ל. אין לה מקום עבודה בישראל, ואף נפתחו נגדה הליכי פשיטת רגל. למשיבה חובות כספיים בישראל, בסכומי כסף ניכרים. אין לה בישראל רכוש. בנסיבות אלו קבעתי, כי שורשיה של המשיבה לא נטועים בישראל (על אף שבני משפחה של המשיבה מדרגה ראשונה מתגוררים בישראל). לפיכך, החשש להימלטות מאימת הדין אינו ספקולטיבי, אלא ממשי, בשים לב לכך שהמשיבה יצאה מהארץ ושהיא אליה רק לאחר שהוסגרה מצרפת [השווה בש"פ 3485/10 **מדינת ישראל נ' נילמן**].

7. קביעות אלו נכונות ויפות אף לעת הזו, ולעת הזו אין בידי לקבוע כי עילות המעצר בעניינה של המשיבה - קהו או כי נחלשה עוצמתן. יצויין, כי לאור עוצמתן של עילות המעצר, הרי שההחלטה לעצור את המשיבה בתנאי פיקוח אלקטרוני - אינה מובנת מאליה.

8. אשר לפיקוח האלקטרוני - בצדק ציינה ב"כ המבקשת, כי המשיבה אינה בגדר משוחררת בערובה, אלא מצויה במעצר בפיקוח אלקטרוני. הגדרה זו אינה סמאנטית (השווה בש"פ 4658/15 **רונאל פישר נ' מדינת ישראל** (9.7.2015)), ונגזרות מאבחנה זו גם הזכויות והמגבלות החלות על המשיבה. כפי שנקבע בבש"פ 77/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.1.2017), אחת ההשלכות של אבחנה זו נוגעת להיבטים של "חלונות התאווורות" (או בשמם בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים): "חלונות פיקוח").

9. סעיף 22ד(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) קובע כי בהחלטה הקובעת את תכנית הפיקוח רשאי בית המשפט לקבוע:

"(ג) (1) פרקי זמן שבהם רשאי המפוקח לצאת ממקום הפיקוח, לתכלית מבין התכליות המנויות בפסקת משנה (2) שתפורט בהחלטה (בסימן זה - חלון פיקוח), אם סבר בית המשפט כי יש מקום לכך, ומצא כי אין במתן אפשרות ליציאה כאמור כדי לסכל את מטרת המעצר בפיקוח אלקטרוני וכי יש דרך סבירה לפקח על המפוקח בזמן חלון הפיקוח;
(ג) (2) חלון פיקוח יכול שיהיה לשם קבלת טיפול רפואי, טיפול נפשי, או

עמוד 2

**טיפול אחר הדרוש למפקוח, פגישה עם קצין מבחן ובהתאם להמלצת
שירות המבחן... ויכול שיהיה לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר
המעצר, או לתכלית חשובה אחרת, מטעמים שיירשמו"**

10. כפי שנקבע בבש"פ 77/17 הנ"ל, את התיבה "תכלית אחרת" שבסעיף 22ד' (ג)(2) הנ"ל יש לפרש באופן שיעלה בקנה אחד עם התכליות שפורטו בחוק ועם תכליות המעצר. כך למשל נדחו לא אחת בקשות להתיר יציאה ממקום המעצר לשם לימודים או לשם עבודה, ונקבע כי יש להפעיל סמכות זו במשורה ובמקרים יוצאי דופן [השווה למשל בש"פ 966/16 זידאן נ' מדינת ישראל (28.2.2016); בש"פ 2296/16 חג'י נ' מדינת ישראל (15.5.2016)].

11. אשר לעניינה של המשיבה, שירות המבחן המליץ להתיר למשיבה חלון פיקוח בשעות הבוקר, על מנת שיתאפשר לה ולמפקחיה להקטין את חווית הלחץ והקושי הרגשי אותו הם חווים בעת מעצר הבית. בניגוד לנטען, אין המדובר בחלונות פיקוח לצורך קבלת טיפולים רפואיים, אלא בחלונות פיקוח לצורכי "התאווררות", אשר במסגרתם תוכל המשיבה בין היתר גם לפנות לקבלת טיפולים רפואיים. בהקשר זה מקובלת עלי טענת המבקשת, כי רובן המכריע של בקשות המשיבה להתיר את יציאתה לקבלת טיפולים רפואיים (ואף לעניינים אחרים, אשר צנעת הפרט יפה להם) - נענו על ידי המבקשת בחיוב.

12. מכל מקום - ב"כ המשיבה לא צמצם את בקשתו לחלונות פיקוח ברוח המלצת שירות המבחן, אלא עתר לחלונות פיקוח בהיקף יומי של שמונה שעות. איני סבור כי בקשה מסוג זה עולה בקנה אחד עם תכלית סעיף 22 לחוק המעצרים ועם תכלית המעצר בפיקוח אלקטרוני. ודאי שהם אלה הם פני הדברים לנוכח הבקשה לאפשר למשיבה שני חלונות פיקוח יומיים המצטברים לכלל שמונה שעות ביממה. לעניין זה, יפה קביעתו של בית המשפט העליון (כב' השופט צ' זילברטל) בבש"פ 6815/16 פלוני נ' מדינת ישראל (15.5.2016): **"אין אנו עוסקים ב"חלון" אלא בהסרת "קיר" שלם, עד שהפיקוח האלקטרוני מאבד ממשמעותו"**.

סוף דבר, איני רואה לנכון להיעתר לבקשה לקביעת "חלונות פיקוח" יומיים. תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני יוותרו בעינם.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, ט' אדר תשע"ז, 07 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.